

Sahabe günah işler mi?

İstanbul'dan Yılmaz Erdoğan: “Maiz hadisi çerçevesinde sahabe-i kiramı gûnahtan nasıl tenzih edeceğiz?”

MAİZ HADİSİ NEDİR?

Maiz bin Malik (ra) ashab-ı kiramdandır. Bir günah işlemiş; ardından pişman olarak günahını itiraf etmiş ve kendisine ceza tatbik olunmasını istemiştir.

Bu, halisane tevhid inancının ve tövbenin bir ifadesidir.

Peygamber Efendimiz (asm) kendisine defalarca “Git, tövbe et!” buyurmuşsa da, Maiz Hazretleri kendisine ceza tatbik olunmadan vicdanen huzur bulamayacağını bildirmiştir.

Peygamber Efendimiz (asm) de kendisine hukuken cezayı tatbik etmiş, ancak ashabına “Mâiz için istiğfar edin” buyurmuştur. Ashab-ı kiram “Allah’ım, Mâiz’e mağfiret eyle!” diyerek kendisi için tövbe ve istiğfarda bulunmuştur.

Ardından bizzat Peygamber Efendimiz (asm) kendisine tövbe ve istiğfar etmiştir ve keza bizzat Peygamber Efendimiz (asm) tarafından tövbesinin kabul edildiği müjdelenmiştir:

“Maiz öyle bir tevbe etti ki, bu tevbe ümmete taksim edilse onlara yeterdi.”¹

İşte sahabenin tövbesi böyle şümüllü olurdu.

SAHABE GÜNAH İŞLER Mİ?

İnsanlar içinden sadece Peygamberler masumdurlar. Sahabeler masum değildirler. Diğer insanlar gibi günah işlerler, af dilerler, af edilirler, kendilerine ceza tatbik olunur. Tövbe ederler ve diğer insanlar gibi tövbeleri kabul veya reddolunur.

Tıpkı Bediüzzaman’ın şu ifadesi sahabelerde tezahür etmiştir:

“Nefsini ittiham eden, kusurunu görür. Kusurunu itiraf eden, istiğfar eder. İstiğfar eden, istiaze eder. İstiaze eden, şeytanın şerrinden kurtulur. Kusurunu görmemek, o kusurdan daha büyük bir kusurdur. Ve kusurunu itiraf etmemek, büyük bir

noksanlıktır. Ve kusurunu görse, o kusur kusurluktan çıkar. İtiraf etse, affa müstahak olur.”²

Sahabelerin bu durumları rehber-i mutlak olan Peygamber Efendimiz’e (asm) sadık arkadaş olmalarının bir göstergesidir ve ümmete günah işleyince tövbe etme usulünü gösterme ve tövbeye teşvik etme hikmetinin bir tezahürüdür.

Dolayısıyla bir sahabenin günah işlediğini haber veren samimi bir rivayet okuduğumuzda, “Sahabe günah işlemez” gibi söylemlerle sahebeyi insanüstü bir noktaya çekerek gûnahtan tenzih etmemiz ne kadar isabetsiz ise, bu günah nedeniyle sahabeyi yargılayıp kınamamız da en az o kadar isabetsizdir.

Sahabe-i kiram günah işlememeye elbette azami dikkat eder ve bunu başarırdı. İşleyince de tövbesini ertelemez, derhal samimi ve içten öyle tövbe ederdi ki, tövbesinde ümmete kifayet edecek bir keyfiyet ve ihlâs bulunurdu.

Netice itibarıyla sahabe-i kiram tövbe için acele etmede ve samimi olmada da ümmetin yıldızlarıdır.

Dipnotlar:

1- Müslim, Hudud, 22 (1695)29

2- Bediüzzaman, Lem’alar, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 2005, s. 240